

14. Nov. 1842

FAKTA

Dato:

14. Nov. 1842

Sidetæl:

Dagbog A, side 91

Dagbogens placering:

Det kgl. Bibliotek NKS 4201, I, 4°

Trykt udgave:

Mogens Lebech (red.): Et Aar af mit

Liv, København 1967, s. 121; Jesper

Svenningsen (red.): Seks år af et liv.

Johan Thomas Lundbye – Dagbøger

om tro, skæbne, kunst og kærlighed,

København 2018, s. 131

TRANSSKRIFTION

14 Nov.

O Verden! Verden! Verden!

hvis Lykkehjulets mægtige Omdreining

ei fik os til at hade dig, da vilde

ei Livet bugne saa for Aar og Alder!

Schakespeares King Lear.

men et trofast Hjerte bliver aldrig gammelt, aldrig koldt. 91.
— Til andres Tider har jeg troet: at en Reise vilde gjøre
mig færdig. Som Kunstner vilde jeg have Skade deraf,
saa jammerlig og vakkeløst som jeg end nu er, og som
Menneske? "Herrens Himmelstrig, ikke Lind's Stemning
skifter han, der drager over Blæst." siger Klovat, saa
smukt og giver mig derved tilstrækkeligt Svar. Nei,
lad mig blive her i det elskede Danmark, det grøn-
ne Marker og Skove gjør mit Sind roligt og jeg kan
ikke mærke, at ogsaa der skulle forsmæde min Hjer-
ted, Bøje stammen og den store Kampsteen paa Plænen
har dog ikke trækket sig tilbage, naar jeg gradende har
støttet mit Blæst til dem. — A Brasse! hvor over mig
er jeg er uligkkelig og her ingen Møghke prøvet. —
Gud! Himmelens! hvor den spæde Spræng af Gudsfrugt
der, som jeg dog troer, ligger i mit Hjerte, hvilken den er
plantet af min fromme Moder da jeg end nu har ledet
under hendes. Lad den opgaa, alene den vil være
nok til at give Lindet Værdi, naar jeg er, som jeg har været.

17. Nov.

O Verden! Verden! Verden!
hvis Lykkehjulets mægtige Omdreining
ei fik ret til at hælde dig, da vilde
ei Lindet bygge saa for Aet og Alder!

Lodskaprens King Lear.